

Ломъ, както и на много мѣста около Камчията като при Преславъ, Преджа, Куванлъкъ, Старо-Орѣхово и пр. И при Девня на западъ отъ Варна има забележителни количества плейстоценски чакълъ.

Къмъ Добруджа рѣчнитѣ долини намалеватъ и се явяватъ доста сухи долини, които навѣрно сж издълбани презъ влажния климатъ на ледената епоха.

Въ Източния Балканъ дилувиалнитѣ наноси обикновено се явяватъ, като държатъ глини размѣсени съ чакълъ. Тѣ изпълватъ долинитѣ и покриватъ голѣми пространства въ тая часть на България; обаче тѣ не сж натрупани на тераси.

Въ подбалканскитѣ котловини, наредени по южнитѣ поли на балканската верига, отъ Софийската котловина къмъ изтокъ като: Саранската, Долно-Камарската, Златишко-Пирдопската, Карловската, Калоферската, Казанлъшката, Сливенската, Карнобатската и Айтоско-Бургазката раздѣлени по между си съ седловини, чиито геологически съставъ отговаря изобщо на Срѣдно-горския, изпълнени сж съ дебели, стари дилувиални наноси, довлѣчени въ тѣхъ отъ текущитѣ води изъ околнитѣ височини. Измежду тия кватернерни материали, които закриватъ подбалканската дислокационна линия, въ една дължина около 400 клм., отъ Софийската котловина къмъ Черно море, преобладаватъ чакълени блокове и кжсове отъ гранитоидни и младоеруптивни скали, отъ кристалинни шисти, а локално между тѣхъ идатъ и материали отъ палеозойски и мезойски скали. И тукъ дилувиалниятъ чакълъ на тия котловини е разположенъ терасовидно въ една или две тераси, а по-рѣдко въ три, както е около Калоферъ.

Около горното течение на р. Марица въ долината ѝ се виждатъ тоже две плейстоценски чакълени тераси, които отговарятъ на флувио-гляциалнитѣ искърски тераси при село Маджаръ въ Рила планина. Тѣ сж особено ясни въ Костенския басейнъ, отъ Баня до Марица и сж съставени отъ изгладенъ, на мѣста набразденъ чакълъ, който ясно говори за неговия произходъ. Образуването на тия тераси и тукъ стои въ тѣсна свръзка съ климатическитѣ колебания на ледената епоха.